

70. ΠΕΡΙ ΣΤΩΙΚΩΝ ENANTIΩΜΑΤΩΝ (Plan. 66)

1045 πρὸς ἵερὸν ἀλόγως διαβέβηται', | καὶ πρὸς τὰ θηρία φησὶ δεῖν ἀποβλέπειν καὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνων γινομένοις τεκμαίρεσθαι τὸ μηδὲν ἄτοπον μηδὲ παρὰ φύσιν εἶναι τῶν τοιούτων· εὐκαίρως γὰρ πρὸς ταῦτα γίνεσθαι τὰς τῶν ἄλλων ζώων παραθέσεις εἰς τὸ μήτε συγγινόμενα μήτε ⁵ γεννῶγτα μήτ' ἐναποθνήσκοντα ἐν τοῖς ἱεροῖς μιαίνειν τὸ θεῖον. ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ πάλιν περὶ Φύσεως λέγει καλῶς μὲν ἀπαγορεύειν τὸν Ἡσίοδον (Ο. Δ. 757) εἰς ποταμοὺς καὶ κρήνας οὐρεῖν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀφεκτέον εἶναι τοῦ πρὸς βωμὸν οὐρεῖν ἢ ἀφίδρυμα θεοῦ· μὴ γὰρ εἶναι πρὸς λόγον, ¹⁰ εἰ κύνες καὶ ὄνοι τοῦτο ποιοῦσι καὶ παιδάρια νήπια, μηδεμίαν ἐπιστροφὴν μηδὲ ἐπιλογισμὸν ἔχοντα περὶ τῶν τοιούτων. ἄτοπον μὲν οὖν τὸ ἐκεῖ μὲν εὐκαίρον εἰπεῖν τὴν τῶν ἀλόγων ζώων ἀποθεώρησιν, ἐνταῦθα δ' ἀπὸ λόγου.

23. Τοῦ κατηναγκάσθαι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ¹⁵ αἰτιῶν ταῖς ὁρμαῖς ἀπόλυσιν πορίζειν ἔνιοι τῶν φιλοσόφων ἐπελευστικήν τινα κίνησιν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ κατασκευάζουσιν, ἐπὶ τῶν ἀπαραλλάκτων μάλιστα γινομένην ἐκδηλον· ὅταν γὰρ δυοῖν ἵσον δυναμένων καὶ ὅμοίως ἔχόντων θάτερον ἢ λαβεῖν ἀνάγκη, μηδεμιᾶς αἰτίας ἐπὶ θάτερον ²⁰ ἀγούσης τῷ μηδὲν τοῦ ἐτέρου διαφέρειν, ἢ ἐπελευστικὴ δύναμις αὗτη τῆς ψυχῆς ἐπίκλισιν ἐξ αὐτῆς λαβοῦσα διέκοψε τὴν ἀπορίαν. πρὸς τούτους δὲ Χρύσιππος ἀντιλέγων, ²⁵ τῶς βιαζομένους τῷ ἀναιτίῳ τὴν φύσιν, ἐν πολλοῖς παρατίθησι τὸν ἀστράγαλον καὶ τὸν ζυγὸν καὶ πολλὰ τῶν μὴ δυναμένων ἄλλοτ' ἄλλας λαμβάνειν πτώσεις καὶ ὁπάς